

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 40. Et introivit cum Iesu in Atrium Pontificis. v. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

culo, nempe dignitate Pontificia, uti fieri solet, & iste Annas non inique se gerit erga Dominum captivum, interrogat de discipulis, & doctrina, quæ nonerant indigna, & non jubet Dominum percuti, quod fecit sponte sua impius satellites, & iste Annas videns Passionibus rem agendam cum Domino statim eum à se dimittit, ad Caipham, in cuius erat per ministros potestate, subtrahitque se à periculoso iudicio, salvans saltem se cum iam Christum salvare à bestiis non poterat. Iam puto me satis solide dixisse, quomodo S. Ioannes, & quam utiliter ac fructuose fuerit notus Pontifici, nempe ad frugem, ad informationem de Christo, ad iustitiam, ad fidem.

Domine Deus, mirabilis es tu in cunctis quidem operibus tuis, sed in conversione & tractu hominum ad te omnem mirabilium patratiorem multum excedis. Ibi omnes Theologi & Confessarij & Pastores animarum obstupescunt, & non remanet in eis spiritus; exemplis non est opus. Domine tu fecisti, tu scis ista omnia profundius, ego quasi per rimas modicum quid video, & hoc modicum me in stuporem rapit. quid erit, quando in claritate vultus tui videbo omnem captivam tuam explicatam! istue anhele Deus meus.

§. 40. Et introivit cum Iesu in Atrium Pontificis. v. 15.

Sine ulla repulsa vel ministrorum Pontificis vel militum, aut indignatione Ostiarum, quia iam notus erat, eo quod frequenter solet domum illam introire & in ea conversari. Intentionem autem Ioannis non fuisse puto ut sequeretur Iesum ex animi constantia, ut cum eo capi, ligari, pati, & mori posset, aut eius causam defendere coram Pontifice, sed ut videret, quonam diceretur vel quid cum eo agere vellet Pontifex, an examinare an captivare solum aut perpetuis vinculis condemnare, & per quos id esset facturus; an & alij à Principibus vel Senioribus populi adessent, ut tertius rei negotium olim perfecte quantum vidisset & audiisset referre posset. Unde cum Iesu introivit tantum in atrium Pontificis & ulterius non progressus est, sed Petro intromisso in atrium ipse, relicto & Christo & Petro, iterum abiit, & non rediit ad Iesum donec educeretur is baiulans sibi crucem ad montem Calvarie ibique crucifigeretur & moreretur.

Nescio quid de hoc discipulo dicam aliud, quam quod per illum Dominus Iesus operatus aliquid, quod possumus mirari, nimirum introductionem Petri in atrium, postquam etiam idem disparuit. Si S. Petro in isto atrio bene cessisset, dicerem singulari Dei gratia eum fuisse ordinatum ad introducendum Petrum; & hoc fere audeo sentire, Petro vix ibi lapso,

E

Fateor

Eateor tamen me hæere & nescire quid de hoc discipuli dicam incerto.
Si quis se expedire potest, expediat & me oro.

§. 41. Petrus autem stabat ad ostium foris. v. 16.

Magis in me accumulatur admiratio, Discipulus ille notus Pontifici
est in atrio, Petrus notus Christo est foris ante ostium: quomodo illa S.
Ioannes vel connektat vel opponat, nescio. iterum hæreo, quia non video
quid ad Petrum ista discipuli intus, positio, vel Petri extra atrium Ponti-
ficis statio. mira, mira! nisi dicamus à Deo ordinatum fuisse ob certas cau-
sas, quod Petrus deberet adesse in atrio Pontificis Iudaici, quando ibi tra-
dito Domino cepit collabi Pontificatus veteris Testamenti, ut eum ca-
dentem exciperet & colligeret gradatim Petrus designatus Pontifex novi
Testamenti. sit hoc sane quam diu aliquid ea de re melius non novi, ita si-
nam esse & servit mihi sic arbitrari, quoniam scio Christum Dominum esse
in quo connectuntur omnia qui & fecit utraque testamenta unum, &
quoniam ipse erat in aula Pontificis in illa hora ut connektaret utraque, o-
portuit ultimum veteris Testamenti Pontificem & primum novi conve-
nire apud Christum ut connekti possent. Ad hoc divina dispensatione igitur
ordinatum credo, ut Petrus foris staret, ut authoritative in atrium Pon-
tificis admitteretur seu introduceretur, ut in Christo & duo Pontifices
successores, & duo testamenta succedentia connektarentur. Sed quomodo
tam disparati Pontifices Petrus & Annas vel Caiphas connektarentur. ne-
mo hominum noverat, solus agnus noverat qui noverat aperite septem sig-
gilla libri apocalyplici. Iste modum invenit, Petrum post se traxit usque
ad ostium Pontificis & quæ secuta sunt ordinavit.

Domine Deus noster quam admirabilia sunt opera tua in cælo & in
terra! Ego illa considerans & amo & pæreo. amo dulcedinem provi-
dentia, pæreo processum iustitiæ, qui unum suscipis alterum relinquis.

§. 42. Exiit ergo discipulus alius qui erat notus Pontifici, v. 16.

Eluctatus sum utcunque ex perplexissimo dubio, cur Petrus securus
fuerit Dominum usque ad ostium Pontificis atrij. iam planior erit via ad
reliqua, quare nimirum ille discipulus notus Pontifici exiit ex atrio &
Petrum foris stantem introduxerit. suspicatus sum nimirum quod in ista
aula vetus & novum Testamentum connectenda essent & summus utrius-
que præses convenire illud & ille ut desinerent & abdicarentur, hoc & sic
ut solemniter iurarentur utraque per Christum & in Christo ad quæ
gæ